

Diari de Girona, 22/02/26

La frase de Kilian Jornet que defineix Oriol Cardona: «Mai no s'havia cregut que era el millor»

El banyolí culmina la seva aposta total amb un or als Jocs Olímpics d'hivern. El seu mentor, Kilian Jornet, ho va resumir amb una frase: «S'ho mereixia com ningú»

Kilian Jornet i Oriol Cardona, a Noruega / TV3

David Boti

Espanya va tornar a tocar l'or en uns Jocs Olímpics d'Hivern 54 anys després. I ho va fer en l'estrena d'un esport que, fins fa ben poc, era gairebé un secret a veus fora del món de la muntanya: l'skimo.

En la modalitat esprint, la més explosiva i cruel, **Oriol Cardona** (Banyoles, 1994) va signar dijous passat, 19 de febrer, una victòria que ja ocupa el mateix lloc a la vitrina emocional que Sapporo 1972. Un triomf amb aroma de canvi d'època.

L'esprint d'skimo és intensitat pura: detalls que valen medalles i transicions que et poden treure del podi en un parpelleig. Hi ha pujada, hi ha canvi de xip (i de material), hi ha baixada i hi ha un últim tram en què el cap pesa tant com les cames. Cardona ho va resoldre amb una barreja que, en aquest format, val or: **ritme, precisió i una calma sorprenent per a un debutant olímpic**.

Però al darrere d'aquesta cursa perfecta hi ha un procés que explica per què aquest or no és cap sorpresa. Cardona feia temps que estava instal·lat a l'elit i **la seva temporada ja apuntava alt**. Però en els últims mesos, el focus es va afilar.

Kilian Jornet, en el seu equip de treball

Al seu voltant, un ecosistema de feina en què apareix un nom propi: Kilian Jornet, peça influent en la preparació mental i competitiva del banyolí amb la seva visita a Noruega, la llar del corredor d'ultra trail.

Després de l'or, el missatge del mite del trail va ser directe i sense ornaments: «**Oriol es mereixia aquesta victòria com ningú més**». I hi va afegir una altra frase que retrata què significa guanyar quan et pengen l'etiqueta de favorit: «Sap què costa estar anys allà dalt, ser el preferit i rendir».

Jornet, a més, va posar paraules a la transformació més invisible del nou campió: la de creure-s'ho. «**Mai no s'havia cregut que era el millor**», va recordar, abans d'explicar com el va empènyer a **traspasar línies incòmodes per créixer**: «Fer sortides desafiants li va fer adonar-se que ho pot superar», deia en un documental emès a Esport3 abans de la seva participació als Jocs Olímpics d'hivern.

«Només ell sap tot el que li ha costat». Cardona ja és campió olímpic i l'skimo ja té un nom propi a Espanya. El que era una promesa d'estrena es va convertir en història en una tarda.